

Hattfjelldal kommune
O.T. Olsens vei 3 A
8690 Hattfjelldal

Saksb.: Gunn Karstensen
e-post: fmnogka@fylkesmannen.no
Tlf: 75 53 16 70
Vår ref: 2014/5254
Deres ref:
Vår dato: 29.07.2014
Deres dato:
Arkivkode:

Fellingstillatelse på bjørn - Hattfjelldal kommune

Fylkesmannen viser til søknad av 29.07.2014 fra Torgar Eggen i Grane kommune på vegne av Hattfjelldal og Grane kommune om skadefellingstillatelse på bjørn. Vi viser også til telefonsamtale med Torgar Eggen samme dag.

Vedtak

Fylkesmannen gir med dette fellingstillatelse på en bjørn i deler av Hattfjelldal og Grane fra og med 29.07.2014 til og med 11.08.2014.

Vedtaket ble også gitt per telefon og e-post til Torgar Eggen den 29.07.2014.

Grunnlaget for avgjørelsen

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 9. Miljødirektoratet har i vedtak av 30.05.2014 fastsatt en kvote på 6 betinga fellingstillatelser for bjørn innenfor hele landet. Av denne kvoten er det så langt felt 1 bjørn.

Etter viltloven er jerv, bjørn, ulv og kongeørn fredet. Dette innebærer at målsettingen om en bærekraftig forvaltning er et overordnet hensyn ved forvaltning av disse artene. Fellingstillatelse gis for å forhindre at rovvilt gjør skade på bufe og tamrein. Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan.

I den vedtatte forvaltningsplanen for rovvilt i Nordland heter det blant annet:

"Ved vurdering av skadefelling som et tapsforebyggende tiltak ønsker Rovviltnemnda at det legges vekt på følgende forhold:

Bjørn:

Rovviltnemnda ønsker en lav terskel for skadefelling av unge hannbjørner som vandrer mye og som påfører beitenæringene store tap. Terskelen for å tillate skadefelling av eldre hannbjørner skal være høyere enn for unge hannbjørner, mens skadefelling av binner i størst mulig grad skal unngås inntil bestandsmålet er nådd i Nordland. Rovviltnemnda ønsker at man aktivt skal bruke DNA som et hjelpemiddel for å skille hannbjørner fra binner, og tidligere kjente bjørner i fylket fra nyinnvandrende bjørner. Hurtiganalyser av DNA vil bli benyttet.

Terskelen for å felle bjørn utenfor de vedtatte yngleområdene skal være lavere enn innenfor yngleområdene.

Dersom det ikke er dokumentert eller sannsynliggjort at det oppholder seg binner i den aktuelle delen av yngleområdet, skal terskelen for å gi tillatelse til skadefelling være lavere enn om det er binner i området.”

Videre i forvaltningsplanen er det fastsatt følgende kriterier for en akutt tapssituasjon:

Om det foreligger en akutt tapssituasjon på sau og lam vil bli vurdert ut i fra:

- *Antall sau og lam dokumentert tatt av fredet rovvilt, tap siste uke og tapsutvikling, vil bli tungt vektlagt. Antall sau i beiteområdet vil være av betydning. Ved søknad om skadefelling vil antall dokumenterte til den aktuelle rovviltart være avgjørende, samt om andre forebyggende tiltak for å hindre tap er forsøkt i tilstrekkelig grad.*
- *Anslått antall sau som mangler ut i fra søyenes kodemerkning, samt opplysninger om at enkelte søyer tar seg av flere lam enn sine egne. Disse opplysninger innhenter beitebrukerne ved tilsyn av sauene i utmarka.*
- *Historiske tap i det aktuelle området skal vektlegges.*
- *I prioriterte beiteområder skal terskelen for iverksettelse av tiltak, i form av for eksempel skadefelling, være vesentlig lavere.*

Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes en annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning, jf. rovviltforskriftens § 9 om fylkesmannens myndighet til iverksettelse av betinget skadefelling. Det skal særlig tas hensyn til:

- a) områdets betydning som beitemark
- b) skadenes omfang og utvikling
- c) potensialet for framtidige skader
- d) muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Tilfeller hvor det nylig har skjedd angrep som også ligger an til å fortsette, og som samlet er å betrakte som vesentlige, ligger i kjernen av bestemmelsens virkeområde.

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold blir ivaretatt på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal likevel avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært det eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning. Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i region 7.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i loven §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven §§ 8 til 10 og § 12 er

omtalt senere. Naturmangfoldloven § 11 gjelder kostnadene ved miljøforringelse, og blir ikke sett på som relevant i denne saken.

Bjørn i Nordland

Offentlige beslutninger som kan berøre naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon samt effekt av påvirkning, jf. naturmangfoldloven § 8. Fylkesmannen viser til beskrivelsen av det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskriften § 3, rapport fra Rovdata datert 15.05.2014 vedrørende bestandsstatus for gaupe, jerv, brunbjørn og ulv, vurderinger gjort i Miljødirektoratet vedtak om kvote for betinget skadefelling av 30.05.2014, samt beskrivelser i dette vedtaket.

Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåket ved å analysere DNA fra innsamlede ekskrement og hår. De analyserte prøvene med DNA gjør det mulig å slå fast hvor mange brunbjørn som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelingen mellom hanner og hunner. Bestandsmålet er gitt i antall årlige ynglinger. Overvåkinga har derfor tatt i bruk en ny modell til å beregne hvor mange kull som sannsynligvis er født i Norge hvert år. Modellen tar utgangspunkt i det innsamlede DNA-materialet og bygger blant annet på kunnskap om fordeling mellom kjønn og alder i den svenske bjørnebestanden. Den baserer seg også på kunnskap om hvor ofte binnene føder og hvor gamle de er første gang de føder, samt størrelsen på leveområdene og dødeligheten i bestanden. Resultatet av beregningene viser at det sannsynligvis ble født mellom 3 og 11 kull på landsbasis i 2013, og at det mest sannsynlig ble født 7 kull. For Nordland er det anslått at det ikke ble født ungekull av bjørn i 2013. Bestandsmålet i Nordland er 1 årlig yngling av bjørn.

Resultatene fra DNA-analysene identifiserte 148 ulike brunbjørner i Norge i 2013, 55 hunnbjørn og 93 hannbjørn. Hunnbjørnene ble, i samsvar med tidligere års DNA-undersøkelser, kun påvist i begrensa og spesifikke geografiske områder i Finnmark, Troms, Nord-Trøndelag og Hedmark fylker. Antallet på 148 ulike individer er minimumstall, da en ikke kan gå ut fra at en lykkes i å samle materiale etter samtlige individer i alle områder. Samtidig er det slik at bjørnebestanden i grenseområdene i hovedsak er felles med Sverige. Mange ekskrement- og hårprøver i grenseområdene kan således stamme fra brunbjørner som har hoveddelen av sitt leveområde i Sverige.

I Nordland ble det i 2013 registrert 9 bjørner, alle hannbjørner. Til sammen er det siden 2006 påvist 28 ulike bjørner som i kortere eller lengre tid har vært i Nordland. Det er kun registrert to binner i Nordland siden man begynte med DNA-analyser. Begge disse er påvist i indre deler av Saltdal. Den ene (NO13) ble registrert høsten 2010 og høsten 2011, mens den andre (NO17) er registrert våren og sommeren 2012.

Kjent avgang av brunbjørn i Norge i 2013 var totalt 4 bjørner. Ingen av disse ble felt i Nordland. I løpet av våren 2014 er det felt 3 bjørner i Nordland ved ekstraordinært uttak. Alle var kjente individer, påvist ved DNA-analyse i Nordland sommeren/høsten 2013.

Bestandssituasjonen for brunbjørn i Norge er sterkt påvirket av bestandssituasjonen på svensk side. Bjørnebestanden i Sverige er vurdert til å bestå av omlag 3200 individer. På svensk side er det åpnet for omfattende skydds- og lisensjakt de siste år, og et stort antall bjørner er felt de senere årene. På bakgrunn av dette er det grunn til å anta at innvandringen av bjørn fra Sverige vil bli mindre i årene som kommer.

Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen bjørnebestanden utsettes for, jf. naturmangfoldloven § 10. Bjørnebestanden er ikke begrenset av tilgjengelig areal. Det er ikke registrert sykdom på brunbjørn i Norge. Det er kjent at ungedødeligheten hos brunbjørn er høy, blant annet grunnet infanticid (ungedrap). Utover enkelte påkjørsler skjer avgangen av voksne brunbjørner i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling, slik at miljøforvaltningen i stor grad har oversikt over den samlede belastningen.

Føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, kommer til anvendelse i situasjoner hvor man ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Etter Fylkesmannens syn er ikke dette tilfelle i denne saken.

De aller fleste bjørner som kommer til Nordland er unge hannbjørner som kan vandre svært langt på kort tid fra de kommer ut av hiet i mars-april. I gjennomsnitt vandrer unge hannbjørner i Skandinavia 120 km ut fra det området de ble født. Unge binner etablerer seg oftest i eller i nærheten av moras hjemmeområde, og innvandringen av binner fra reproduksjonsområdene i Sverige skjer derfor langsomt.

Parringstida for bjørnen varer fra og med midten av mai til begynnelsen av juli måned, og både hanner og enslige binner vandrer mye i denne tidsperioden. Bjørnen har et promiskuøst parringssystem, som betyr at en hannbjørn kan parre seg med flere binner og ei binne med flere hanner. Hannbjørnene vandrer derfor lange strekninger i denne tiden, for å treffe på og evt. passe opp flest mulig binner.

Bestanden av brunbjørn ligger under det fastsatte bestandsmålet for region 5-8. Ut fra en totalvurdering av ovennevnte forhold og med tanke på rask iverksettelse når kriteriene for skadefelling vurderes oppfylt, har Miljødirektoratet likevel gitt fylkesmennene i disse regionene myndighet til å iverksette skadefelling etter forskriften § 9 innenfor gitt kvote og tidsrom. Direktoratet vurderer at et slikt uttak ikke vil sette bjørnebestandens overlevelse i fare. Dette forutsetter at det i størst mulig grad unngås å felle binner.

Tapsutvikling til bjørn

Antall påviste tap av sau til bjørn i fylket varierer noe fra år til år (tabell 2 og 3). De største tapene er i Hattfjelldal kommune. Siden 2005 er det påvist seks tap av rein til bjørn, alle i sørfylket.

Tabellen viser utvikling i påviste tap av sau til bjørn i Nordland i 2005-2013.

År	Grane	Hattfjelldal	Brønnøy	Hemnes	Rana	Leirfjord	Vefsn	Bodø	Saitdal	Sum
2005	14	33		3	3	0	0	0	0	53
2006	16	42		26	1	1	0	0	0	86
2007	22	54		32	4	0	1	0	0	113
2008	7	11		23	0	0	8	1	0	50
2009	25	36		0	0	0	0	0	1	62
2010	1	19		0	0	0	0	0	0	20
2011	7	69		0	7	0	0	0	3	86
2012	0	36		0	26	0	0	0	18	80
2013	15	53	7	4	9	0	0	1	12	101

Tabellen viser antall sau og lam erstattet som tapt til bjørn i Nordland 2005-2013.

År	Grane	Hattfjelldal	Brønnøy	Hemnes	Rana	Leirfjord	Vefsn	Bodø	Saltdal	Beiarn	Sum
2005	47	157	0	20	17	0	0	0	0	0	241
2006	84	243	0	109	5	31	0	0	0	0	472
2007	127	190	0	162	34	0	0	0	0	0	513
2008	65	129	0	192	0	25	26	14	0	2	453
2009	178	231	0	1	0	0	0	0	5	0	415
2010	22	158	0	0	0	0	0	0	0	0	180
2011	10	300	0	4	32	0	0	0	12	0	358
2012	0	251	0	0	162	0	0	0	58	0	471
2013	76	282	43	35	70	0	0	9	38	0	553

Søknaden fra Hattfjelldal kommune

Bakgrunnen for søknaden om skadefelling av bjørn er funn av 4 nye kadaver av sau/lam som er dokumentert tatt av bjørn i området Tvildalen den 29.07.2014. Det ble også funnet 3 kadaver med ukjent dødsårsak. I tillegg ble det funnet 1 sau som var dokumentert tatt av bjørn den 19.07.2014.

Den aktuelle situasjonen

Følgende kadaver er påvist drept av bjørn i området pr 29.07.2014:

19.07.14	1 søye dok. bjørn ved Storvatnet
29.07.14	4 søyer/lam antatt/dok bjørn i Tvildalen

I tillegg til de kadavrene som er påvist drept av bjørn er det funnet flere oppspiste kadaver som trolig er tatt av bjørn i dette området.

Forebyggende tiltak

Hattfjelldal sankerlag har i 2014 fått midler til:

Drift av 520 radiobjeller, kadaverhundkurs/godkjenningsprøver, kompetanseheving for kommunalt fellingslag og kjøp av e-bjeller.

Hattfjelldal kommune har fått midler til utvida tilsyn med vokterhund.

Fylkesmannens vurdering

Terskelen for innvilgelse av skadefelling skal differensieres ihht prinsippet om geografisk differensiering. For rovviltregion 7 – Nordland er bestanden av bjørn under det regionale bestandsmålet. Dette tillegges vekt i våre vurderinger om evt. skadefellinger i fylket, og det vil denne sesongen generelt være en høyere terskel enn tidligere for å innvilge skadefelling i områder med mål om yngling av bjørn. I områder prioritert for beitedyr vil det som tidligere være lav terskel for å innvilge skadefelling.

Det aktuelle området er i vedtatt forvaltningsplan avsatt som prioritert beiteområde for sau, hvor det altså skal være en lav terskel for å innvilge skadefelling. Det at terskelen for uttak er lav betyr imidlertid ikke at tilstedeværelsen av rovvilt i et prioritert beiteområde i seg selv gir grunnlag for felling. I ethvert vedtak om skadefelling, skal det gjøres en konkret og helhetlig vurdering av den enkelte situasjon i tråd med krav nedfelt i gjeldende regelverk, og vedtak om uttak kan bare fattes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. Den regionale forvaltningsplanens inndeling av regionen

i prioriterte beiteområder og prioriterte rovviltområder skal legges til grunn i disse vurderingene, men ikke som eneste kriterium.

Fylkesmannen legger til grunn at Rovviltnemnda i Nordland med sin geografiske differensiering har ivaretatt de hensyn som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12. Vi vil imidlertid påpeke at den arealdifferensieringen som er valgt i Nordland etter vår vurdering ikke er noen god løsning. De vedtatte bjørneområdene sammenfaller ikke med områder som biologisk sett ligger til rette for bjørn, og det er derfor svært liten sannsynlighet for at bestandsmålet vil kunne oppnås innenfor bjørneområdene. Dette skaper ikke nødvendig forutsigbarhet for beitebrukerne, øker konfliktnivået og gjør den praktiske forvaltningen av rovdyr i Nordland svært utfordrende. Dersom det skal være realistisk å redusere antall rovvilt i de prioriterte områdene for beitedyr uten at dette går på bekostning av de vedtatte bestandsmålene, bør arealdifferensieringen i større grad ta hensyn til rovdyrenes biologi. Med bakgrunn i dette har Fylkesmannen anbefalt nemnda å starte en prosess med revisjon av forvaltningsplanen.

Det er så langt i år påvist 5 sauer/lam drept av bjørn i Hattfjelldal kommune, seinest den 29.07.2014 i Tvildalen. I tillegg er det funnet flere kadaver av sau i området, hvor dødsårsaken ikke er fastsatt. Etter en helhetsvurdering av disse kadaverfunnene, ser vi det som sannsynlig at flere av disse kadavrene er tatt av bjørn.

I det aktuelle området med tap til bjørn beiter det i flere besetninger med sau og lam. Det er uvisst om det er en eller flere bjørn som tar sau i området. Avstandene mellom kadavrene er innenfor det en bjørn kan være i stand til å tilbakelegge innenfor det aktuelle tidsrommet.

Følgende forhold taler etter vår vurdering for å innvilge søknaden:

- Intensivert tilsyn med vokterhund i det aktuelle beiteområdet har vist seg og ikke stanse tapet av sau til bjørn, og det er få andre effektive forebyggende tiltak som kan iverksettes.
- Sauebøndene i Hattfjelldal har de siste årene hatt store tap til bjørn (tabell 2 og tabell 3).
- Bjørnen som forårsaker skadene er mest sannsynlig en hannbjørn. Dette vurdert ut i fra foreliggende resultater fra DNA-analyser og kjent utvandringsskapitet hos binner. Felling av en hannbjørn vil i mindre grad enn felling av en hunnbjørn påvirke Stortingets målsetting om 1 årlige yngling av bjørn i Nordland. Miljødirektoratet har også gjort en vurdering av bjørnebestanden og kommet til at uttak av inntil to bjørner ikke vil sette bestandens overlevelse i fare.
- Tapene er lokalisert utenfor de vedtatte bjørneområdene i region 7 – Nordland, med mål om yngling av bjørn. Terskelen for å tillate skadefelling av bjørn utenfor bjørneområdene skal være lavere enn innenfor bjørneområdene, jf. Forvaltningsplanen for rovvilt i Nordland.
- Det aktuelle området ligger delvis innenfor prioritert beiteområde for sau. Det er et mål om at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i

prioriterte beiteområder. Innenfor disse områdene skal terskelen for å felle store rovdyr som tar sau, være vesentlig lavere enn utenfor.

- I Stortingets rovviltforlik står det i punkt 2.2.19: *"Det er et felles mål at tapstallene for beitenæringen må ned. Soneinndelingen må forvaltes tydelig. I prioriterte beiteområder skal uttak av dyr som gjør skade på beitedyr gjøres raskt, og i slike områder skal miljøforvaltningen i større grad enn i dag bidra til å effektivisere slikt uttak, uavhengig av om bestandsmålet er nådd. (...) Det skal ikke være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein."*

Følgende forhold taler etter vår vurdering for ikke å innvilge søknaden:

- Det registrerte antall sau påvist som drept av bjørn i dette tilfellet er fortsatt begrenset.

Konklusjon

Påvist tapsomfang er pr d.d. fortsatt begrenset, og det er tvilsomt om situasjonen kan defineres som akutt. Tapsbilde og historikk viser imidlertid at situasjonen er vedvarende, og at ytterligere tap kan forventes i tiden framover. Siden det er funnet ferske kadaver, er det sannsynlig at den skadevoldende bjørnen befinner seg i området fremdeles. Den skadevoldende bjørnen er også mest sannsynlig en hannbjørn, og felling av denne vil ha mindre innvirkning på bestandsmålet enn felling av ei binne. Ut fra disse vurderingene mener vi det er grunnlag for å tillate skadefelling. I vår totalvurdering har vi lagt vekt på at det er fare for framtidige skader, området har stor betydning som beitemark og dette området ligger mellom flere historisk kroniske tapsområder.

Fylkesmannen vil understreke at skadefellingsforsøk er et virkemiddel for å løse en skadesituasjon i et område forårsaket av bestemte individer av en rovviltart. Måloppnåelsen kan bli svekket dersom innsatsen rettes mot andre individer av samme art eller mot andre rovviltarter. Av den grunn er skadefellingstillatelsen knyttet til en bestemt art og innenfor et avgrenset geografisk område og tidsrom.

Vilkår knyttet til fellingstillatelsen

1. Fellingstillatelsen gjelder fra og med 29.07.2014 til og med 11.08.2014. Behovet for eventuell forlengelse av tillatelsen vil bli vurdert ved tillatelsens utløp.
2. Tillatt område for felling: Nord: Kommunegrensen til Vefsn i nordvest, via Jamtfjelltinden til Vesterbukta i nordøst. Øst: Fylkesvei fra Riksvei 73 til Åkervika. Sør: Rv 73 fra Trofors til Hattfjelldal. Vest: E6.
3. **Fellingsforsøket skal etter beste evne rettes mot skadevoldende individ.** Fellingsforsøket bør således styres mot der tapene sist har skjedd og hvor de eventuelt utvikler seg videre. Området kan bli fortløpende justert av fylkesmannen dersom tapssituasjonen tilsier det.

4. Binner med unger som opptrer sammen er unntatt fra fellingsstillatelsen.

De tiltak som er mulige for å unngå at binne felles, skal være iverksatt.

5. Hattfjelldal kommune er ansvarlig for å oppnevne deltagere på fellingslaget. Det skal oppnevnes en fellingsleder. Kun personer som står på lista over deltakere i fellingslaget kan delta på fellingsforsøket, og slik liste skal sendes til Fylkesmannen før fellingsforsøket starter. Alle som deltar på fellingslaget må være kjent med dette brevets innhold. Fellingsleder er ansvarlig for å gjøre brevet kjent for fellingslaget, samt å kontrollere at deltagerne har avlagt storviltprøve og er registrert i Jegerregisteret. Det bør være et begrenset antall deltagere av gangen, slik at man får et hensiktsmessig fellingsforsøk.
6. Deltakere på kommunalt skadefellingslag vil motta godtgjøring for fellingsforsøket i samsvar med rovviltforskriften § 9a. Det fastsettes ramme for utbetaling av godtgjøring på inntil kr 40 000,-. Denne rammen omfatter også dekking av arbeidsgiveravgift og feriepenger. Maksimal døgnsetts per jeger er kr 1400,-. Videre stilles det kr 15 000,- til rådighet til dekking av utgifter (ikke lønn) til personellet, jf. forskriften § 9.

Kortfattet rapport (fellingsinnsats, aktivitet av rovvilt og erfaringer med fellingsforsøket), samt krav om refusjon sendes samlet til Fylkesmannen i Nordland snarest mulig etter avsluttet fellingsforsøk, og senest innen 15.09.2014. Rapport m/ kostnadsoversikt kan sendes per e-post til fmnooys@fylkesmannen.no.

Merk at deltakere som mottar godtgjøring etter ordningen må være registrerte lisensjegere, jf. rovviltforskriften § 15. Vi viser til brev av 18.06.2012 som er sendt til kommunen for mer informasjon om godtgjøringsordningen.

7. Oppnevnte jegere plikter å utøve fellingsforsøket på en human og sikkerhetsforsvarlig måte, jf. viltlovens § 19. Ved felling av bjørn skal det benyttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, jf. Forskrift av 22.03.02 om utøvelse av jakt og fangst. Det skal tas hensyn til lysforholdene før det blir løsnet skudd, på lik linje med utøvelse av annen jakt. Ved skadefellingsforsøk på bjørn ønsker Fylkesmannen å understreke viktigheten av at fellingsforsøket avsluttes i riktig tid før mørkets frembrudd (min. to timer). Dette for å sikre god nok tid til eventuelle skuddplassundersøkelser eller ettersøk dersom dette blir nødvendig.
8. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal umiddelbart meldes til Fylkesmannen og Statens naturoppsyn. Hos Fylkesmannen kan det på dagtid gis beskjed på telefon 75 53 15 00 og etter arbeidstid på Fylkesmannens vakttelefon 478 29 091. Den som feller dyr skal fremvise felt dyr for Statens naturoppsyn for umiddelbar kontroll, merking og

prøvetaking av biologisk materiale, og skytter skal kunne påvise fellingsstedet etter anmodning fra Statens naturoppsyn, politiet eller Fylkesmannen.

9. Dersom bjørn skadeskytes, plikter de ansvarlige å gjøre det de kan for å avlive dyret snarest mulig. Skytter plikter å forvise seg om påskutt dyr er truffet eller ikke. Ved skadeskyting skal skytter uten opphold underrette Fylkesmannen og nærmeste politimyndighet. Fylkesmannen avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling skal uten godtgjørelse bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk.
10. Forsøk på felling i medhold av denne tillatelsen krever ikke tillatelse fra grunneier, jf. viltlovens § 35.
11. Bjørn felt i medhold av denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt dyr uten nærmere samtykke fra Direktoratet for naturforvaltning. Felt dyr skal så raskt som mulig bringes til Norsk institutt for naturforskning i Trondheim. Instruks for ivaretagelse av døde rovdyr kan lastes ned på rovdatas nettside (www.rovdata.no), under Instruksler.
12. Bruk av hund vil i mange tilfeller være effektivt for å lokalisere rovvilt. Normalsituasjonen er derfor at hund i de fleste tilfeller medbringes, både for jaktlige formål og for evt. ettersøk. Det er videre normalt at hunden i slike tilfeller føres i bånd. For de tilfeller der det også vurderes bruk av løs hund under felling, vises det til at unntak fra sikringsreglene i hundeloven kan gis av kommunen, jf. hundeloven § 9e. Fellingslaget er selv ansvarlig for å innhente slik tillatelse hos kommunen. Bruk av løs, på drevet halsende hunder er ikke tillatt, jf. viltlovens § 23. Fylkesmannen viser også til at løs hund i områder med husdyr/rein krever spesiell aktsomhet fra brukeren, for å unngå skade/jaging av beitedyr.
13. Fellingslaget skal melde tilbake til Fylkesmannen minimum **en gang pr. døgn** om gjennomføringen av fellingsforsøket.
14. Fylkesmannen i Nordland kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Saksopplysninger

Dette vedtaket blir kunngjort i Miljøvedtaksregisteret (www.miljovedtak.no) og ved utsendelse til adressatene på kopilista.

Klage

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker etter mottatt brev.

En eventuell klage skal angi det vedtak det klages over og den eller de endringer som ønskes. Se også vedlagte skjema om rett til å klage på forvaltningsvedtak. Klagen skal sendes til Fylkesmannen i Nordland, Statens hus, 8002 Bodø.

Med hilsen

Oddlaug Knutsen(e.f.)
seksjonsleder

Gunn Karstensen
seniorkonsulent

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi:

Miljødirektoratet (Miljøvedtaksregisteret)

Foreningen Våre Rovdyr (e-post)

Mattilsynet (e-post)

Nordland Bondelag (e-post)

Nordland reindriftssamers fylkeslag v/Mads Kappfjell (e-post)

Nordland sau og geit v/Ann-Guro Hansen (e-post)

Norges Naturvernforbund – Nordland (e-post)

Reindriftsforvaltningen i Nordland (e-post)

Rovviltnemnda i Nordland (SharePoint)

Rovviltutvalget i Nordland bonde- og småbrukarlag (e-post)

Helgeland politidistrikt (e-post)

Statens naturoppsyn i Nordland (e-post)

Statskog Fjelltjenesten (e-post)